

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตร “พื่อนอนซอนงามงอนไไ่คำ” กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้วิจัย	ชิวานันท์ คนองมาก
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย รองศาสตราจารย์ ดร.ธนานันต์ กุลไพบุตร
ปริญญา	ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตร “พื่อนอนซอนงามงอนไไ่คำ” กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับพื่อนอนซอนงามงอนไไ่คำกับวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตรและหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เปรียบเทียบทักษะการพื่อนอนซอนงามงอนไไ่คำของนักเรียนหลังเรียนตามหลักสูตรกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) เปรียบเทียบความตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นกับพื่อนอนซอนงามงอนไไ่คำของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนตามหลักสูตร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนโคกเกาะวิทยาการ สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คน ซึ่งเป็นนักเรียนเลือกเรียนชุมนุมนาฏศิลป์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองหลักสูตรได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับพื่อนอนซอนงามงอนไไ่คำกับวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน แบบวัดความตระหนักถึงคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นกับพื่อนอนซอนงามงอนไไ่คำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มสัมพันธ์กัน (Dependent samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 12 องค์ประกอบ คือ
- 1) ชื่อหลักสูตร 2) ที่มาและความสำคัญ 3) หลักการของหลักสูตร 4) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 5) สาระการเรียนรู้ 6) เนื้อหาสาระและผลการเรียนรู้ 7) คำอธิบายรายวิชา 8) โครงสร้าง

รายวิชา 9) แนวทางการจัดกิจกรรมเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล 11) เกณฑ์การตัดสินผลการเรียน และ 12) สื่อและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.51)

2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับพื่อนอนซอนงามงอนไ่ค้ำกับวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80

3. นักเรียนมีทักษะการพื่อนอนซอนงามงอนไ่ค้ำหลังเรียนตามหลักสูตรผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มทุกทักษะ

4. นักเรียนมีความตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นกับพื่อนอนซอนงามงอนไ่ค้ำ ตามหลักสูตร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร ทักษะการพื่อน ความตระหนักถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น

TITLE	Development of a Course Curriculum on “Beautiful Dance Performance of Pretty Ai Kham” in the Arts Learning Substance Group for Junior High School Students
AUTHOR	Cheewanan Kanongmaak
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai Assoc. Prof. Dr. Thananan Kulpaiboot
DEGREE	M.Ed. (Curriculum and Instruction)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2019

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop a course curriculum on “Beautiful Dance Performance of Pretty Ai Kham” in the Arts Learning Substance Group for junior high school students, 2) to compare students’ knowledge and understanding about beautiful dance performance of pretty Ai Kham and of local wisdom culture in Isan folk dance between before and after learning based on the 80 percent criterion, 3) to compare students’ skills in beautiful dance performance of pretty Ai Kham after learning according to the course curriculum based on the 80 percent criterion, and 4) to compare students’ awareness of the values of local wisdom and beautiful dance performance of pretty Ai Kham between before and after learning. A sample 16 was students enrolled in school dancing club in the second semester of academic year 2018 at Khok Lo Withayakhom School under the Office of Sakon Nakhon Primary Education Service Area 1. The instruments in experiment of the course curriculum usage were: learning management plans, a test of knowledge and understanding about beautiful dance performance of pretty Ai Kham and local wisdom culture in Isan folk dance, a form for measuring awareness of the values of local wisdom and beautiful dance performance of pretty Ai Kham. Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, and t–test for dependent samples.

The findings of research revealed the following.

1. The developed curriculum possessed 12 key components: 1) title of the course curriculum, 2) background and significance, 3) principles, 4) objectives, 5) learning substance, 6) contents and learning outcomes, 7) course description, 8) course structure, 9) learning activity management guidelines, 10) measurement and evaluation, 11) criteria for judging grades, and 12) media and sources of learning. It appeared that the developed course curriculum was appropriate at the highest level ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.51).

2. Students had higher knowledge and understanding about “beautiful dance performance of pretty Ai Kham” and local wisdom culture in Isan folk dance after learning than that before learning at the .01 level of statistical significance based on the 80 percent predetermined criterion.

3. Students passed the predetermined criterion at 80 percent of each skill's full score after learning based on the course curriculum concerning beautiful dance performance of pretty Ai Kham.

4. Students had higher awareness of the values of local wisdom and beautiful dance performance of pretty Ai Kham based on the course curriculum after learning than that before learning at the .01 level of statistical significance.

Keywords: Curriculum Development, Dance Skills, Local Culture Awareness